

er blevet sagt, være overordentlig vanskelig at løse, naar man prøvede paa at begynde som med Egnen mellem Rjøbmagergade og Gøttersgade. Jeg tror, at den lettere kunde forsøges løst, naar man begyndte med en Udkant af Byen som f. Ex. Christianshavn. Vanskelig vil den rimeligvis blive alligevel, men netop fordi den er vanskelig, derfor kunde der her i dette Tilfælde fra Statens Side gribes ind for at gjøre et Forsøg paa, om denne Opgave kunde blive løst. Det er jo sket for et Par Aar siden, at et privat Selskab, Rjøbenhavns Byggelskab, vistnok med store Opostresser, har ladet en af Byens allerstyggeste Gader rydde bort og faaet den forvandlet til en af Byens smukkeste Gader, men det er ligeledes blevet fremhævet i det andet Thing, at en saadan Virksomhed fra et privat Selskabs Side næppe vil kunne ventes under de nærværende trykkelige Tider, og naar saa dertil kommer, at Opgaven netop maa blive at prøve paa at løse det Spørgsmaal, at faae nye Arbejderboliger frem i de tættebyggede Kvartaler af Byen, forekommer det mig, at der er dobbelt Grund for Staten til at gribe ind i en saadan Sag. Jeg kender ikke Meget til Forholdene i Udlandet, men saa vidt jeg veed, er det med Held forsøgt ovre i London at faae nogle af de tættest bebyggede Arbejderkvarterer byggede om, saaledes at de fremdeles ere blevne i Arbeidernes Hænder. Det er en Ting, der i alt Fald maatte kunne undersøges nærmere, om noget Saadant kunde ske. — De foregaaende Talere skal jeg gjerne gjøre den Indrømmelse, at et Forslag som det nærværende virkelig trænger til en omhyggelig Overveielse, inden det kan blive endelig færdigt, og det er jo bleven antydet ogsaa i det andet Thing, at hvis Landstinget i det Hele stillede sig venligt overfor det og lod det gaa i Udvalg, vilde der jo være Tid til at gjøre de nødvendige Forandringer i det, formodentlig under Samvirken med Rjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Af de Indvendinger, der ere blevne reiste mod Forslaget, kommer det mig for, at den stærkeste er den, at det maatte vanskeligt vil hjælpe paa og raade Bod paa Arbejdsløsheden i denne Vinter, men for mit Bedkommende kan jeg ikke se saa langvarig Fremtiden, at jeg tror, at der ikke ogsaa i næste Vinter og de følgende Vintre vil være Farer af samme Slags, saa at selv om man ikke begynder paa at tage disse Arbejder op med det Første, vil der alligevel være god Grund for dette Forslags Vedtagelse, naar det omhyggeligt er blevet overveiet efter Overenskomst med Rjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Jeg kan ikke se Andet, end at det efter den Maade, hvorpaa det er

kommet op, aabenbart med almindelig Sympathi i det andet Thing og med Sympathi hos den høie Regjering, maa være dobbelt vanskeligt for Kommunalbestyrelsen at afslaa Tilbudet. Det er nylig blevet fremhævet, at Tilbudet er overmaade rundeligt, naar det, efter vel at være overveiet, kan tiltrædes og slaa af dette Thing.

Maten: Det er jo det Fornøielige midt under Tidens Rimagtighed, at der dog muligvis kan være Haab om at enes paa et humanit Grundlag ved, at vi træffe Foranstaltninger til Gavn for de Smaa i Samfundet, som særlig trænge til at støttes. Regjeringen er gaaet i Epidien. Endnu i Gaar har den ærede Justitsminister forelagt et Forslag til Bedste for Samfundets Stiftbørn, og nu kommer der her et Lovforslag til Bedste for Arbejderne. Jeg vil nu sige, at det er ikke det Lovforslag, som jeg helst ønskede at se. Jeg tror, at man fra alle Sider er enig om, at det, som der mest trænges til, og det, som der altsaa er størst Grund til at stifte, er Arbejde, og jeg vil derfor ogsaa tillade mig at udtale det Haab, at vi snart maa have den Glæde at se her i Thinget det Forslag til Arbejdsbevillinger, som den høie Regjering har forelagt. Men gode og sunde Boliger for Arbejderne er jo ogsaa et Fremstredt, som man maa skønne paa, og naar nu dette Forslag fremkommer, kan jeg ikke Andet end udtale, at der vel saa kan være Haab om, at der kan udrettes Noget til Bedste for Statens Arbejdere, hvad vi sidst under Finantslovens Behandling søgte at gennemføre med det andet Thing. Jeg vil minde om, hvorledes vi under Finantslovens Behandling til det Yderste bestræbte os for at faae gennemført en Bevilling til Bedste for Ombygningen af de gamle og utjunde Nyboders Huse. Nei, det lykkedes os ikke. Der var andre Bygninger, som vi ogsaa søgte at faae Bevilling til, skøndt det viste sig, at det var Smaaafviks Huse, der vare saldefærdige. Nei, der var ikke Tale om, at man vilde træffe den Slags Foranstaltninger til Gavn for Statens Arbejdere. Nu fremkommer der et Forslag, som viser, at man erkjender, hvilken Betydning det har at tilvejebringe gode og sunde Boliger for Arbejderne, og jeg haaber da, at den Erkjendelse først og fremmest maa vise sig frugtbringende til Bedste for Statens egne Arbejdere; thi dem bør man vel ikke tilside sætte, selv om man ogsaa efter bedste Evne bestræber sig for at gjøre Gavn imod de private Arbejdere.